

Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 22 JULI 2026
Rolnummer A/25/02427 en A/25/03798
M1 - N. Swalens ☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Voorzitter, zitting houdend zoals in kort geding

In de zaak van:

Tribù nv, vennootschap naar Belgisch recht, met maatschappelijke zetel te Oude Heidestraat 72, 3740 Bilzen-Hoeselt, ingeschreven in de KBO onder nummer 0416.126.337,

Eiseres,

Hierna 'Tribù',

Vertegenwoordigd door Meesters Dieter Delarue en Ilona Min, advocaten met kantoor te 2000 Antwerpen, Wapenstraat 14.

En:

1. [REDACTED] vennootschap naar Grieks recht, met maatschappelijke zetel te [REDACTED] Griekenland,

Eerste verweester,

Hierna [REDACTED]

2. [REDACTED] vennootschap naar Grieks recht, met maatschappelijke zetel te [REDACTED] Griekenland,

Tweede verweester,

Hierna [REDACTED]

Beide vertegenwoordigd door Meester Michaël De Vroey, advocaat met kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 250.

Verweersters worden hierna gezamenlijk aangeduid als [REDACTED] tenzij een afzonderlijke beoordeling vereist is.

* *

*

A PROCEDURE

1. De dd. voorzitter nam kennis van onder meer:
 - de dagvaarding betekend aan ██████████ op 5 juni 2025;
 - de conclusie van ██████████ van 24 september 2025;
 - de conclusie van Tribù van 29 oktober 2025;
 - de dagvaarding betekend aan ██████████ op 29 oktober 2025;
 - de conclusies en syntheseconclusies van partijen;
 - de stukken van partijen.
2. Op de openbare zitting van 25 juni 2026 hoorde de dd. voorzitter de raadslieden van partijen. De partijen vragen de samenvoeging van de zaken A/25/02427 en A/25/0379. Na afloop sloot zij de debatten en nam zij de zaak in beraad.
3. De dd. voorzitter voegt de zaken gekend onder de rolnummers A/25/02427 en A/25/0379 samen.
4. Dit vonnis wordt gewezen na tegenspraak.
5. De procedure verliep in het Nederlands overeenkomstig de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

B FEITEN

6. Tribù is een Belgische onderneming actief in het ontwerp, de productie en de commercialisering van hoogwaardig outdoor designmeubilair.
7. ██████████ en ██████████ zijn vennootschappen naar Grieks recht. ██████████ stelt dat zij een afzonderlijke rechtspersoon is en geen

domeinnaamhouder is van de website [REDACTED] [REDACTED] stelt domeinnaamhouder te zijn van deze website.

8. Tribù verwijt [REDACTED] dat zij via de website [REDACTED] en/of via commerciële documentatie meubels afbeeldt, aanbiedt of verdeelt die inbreuk maken op door Tribù ingeroepen modelrechten en auteursrechten en die volgens Tribù tevens een oneerlijke marktpraktijk uitmaken.

9. Tribù beroept zich op de volgende modelregistraties: Uniemodel nr. 002302323-0009, Uniemodel nr. 002302323-0010, Uniemodel nr. 002600676-0004, Uniemodel nr. 008757421-0001 en internationaal model nr. DM/230873, geldig in de Europese Unie.

10. Daarnaast beroept Tribù zich op auteursrechten op de concrete meubelontwerpen zoals belichaamd in de Tosca-, Amanu- en Suro-modellen. Zij stelt dat deze ontwerpen het resultaat zijn van vrije en creatieve keuzes en dat de aangevochten meubels de creatieve elementen van deze ontwerpen herkenbaar overnemen.

11. De aangevochten meubels zijn de La Mer plus sofa, de La Mer sofa, de La Mer plus lounge armchair, de La Mer sunlounger, de Mirante dining armchair en de Penida armchair.

12. Op 26 februari 2025 stelde Tribù [REDACTED] in gebreke met betrekking tot onder meer de Mirante dining chair, de Penida armchair, de La Mer plus sofa en de La Mer plus lounge armchair. [REDACTED] betwisten de aanspraken van Tribù voor de La Mer-modellen en stellen dat Mirante en Penida nooit werden geproduceerd, ingevoerd of verkocht en na de ingebrekestelling offline werden gehaald.

13. Met betrekking tot de La Mer sunlounger verwijzen partijen naar een verklaring uit 2019. Tribù leidt daaruit kennis en herhalingsgevaar af. [REDACTED] voeren daartegen aan dat deze verklaring een dading of minstens een contractuele regeling uitmaakt, zodat de stakingsrechter niet meer bevoegd zou zijn om over de La Mer sunlounger te oordelen.

14. Tribù dagvaardde [REDACTED] [REDACTED] op 5 juni 2025. [REDACTED] werd op 29 oktober 2025 gedagvaard.

C AANSPRAKEN

Eiseres vordert:

- *zich (internationaal) bevoegd te verklaren, en de vorderingen van Tribù ontvankelijk en gegrond te verklaren;*
- *vast te stellen dat verweerders met het afbeelden, het aanbieden en het verdelen van de aangevochten meubels inbreuk maakt op de auteursrechten en modelrechten van Tribù en op de wettelijke bepalingen inzake de eerlijke marktpraktijken;*
- *verweerders te veroordelen tot de staking van het afbeelden, het aanbieden en het verdelen van de aangevochten meubels, onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 euro per meubel dat in strijd met dat bevel wordt afgebeeld, aangeboden of verdeeld en per begonnen dag dat deze inbreukmakende handeling in stand wordt gehouden;*
- *verweerders te bevelen om uiterlijk 14 kalenderdagen na datum van het tussen te komen vonnis een rapport van een onafhankelijke bedrijfsrevisor voor te leggen dat de volgende informatie omvat: (i) de namen en adressen van de producenten en de leveranciers van de aangevochten meubels; en (ii) het aantal ontvangen en verkochte stuks van elk van de aangevochten meubels, alsook de voor deze meubels verkregen prijs, en dit onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 euro per begonnen dag vertraging;*
- *de tegenvordering van verweerders tot de nietigverklaring van de ingeroepen modelregistraties van Tribù af te wijzen als ongegrond;*
- *de tegenvordering van verweerders tot vaststelling van een misleidende marktpraktijk door Tribù af te wijzen als ongegrond;*
- *de tegenvordering van verweerders tot het opleggen van een schadevergoeding wegens tergend en roekeloos geding af te wijzen als ongegrond;*

In ondergeschikte orde:

- *bij twijfel over de beoordeling van de oorspronkelijkheid van de ingeroepen modellen van Tribù, alvorens recht te doen een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie, en de partijen bij tussenvonnissen uit te nodigen om suggesties te doen in functie van de formulering van de precieze vraag.*

In elk geval:

- *verweerders te veroordelen tot de betaling van alle kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 10.000 euro.*

Verweersters vorderen:

Alvorens recht te doen:

- *Stuk 11 uit de bundel van Tribù uit de debatten te weren, en*
- *ondergeschikt de valsheidsprocedure in te leiden overeenkomstig artikel 895 Ger.W. ten aanzien van stuk 11 uit de bundel van Tribù, en de hoofdprocedure te schorsen in afwachting van de uitspraak over de valsheid van het betrokken stuk;*

In hoofddorde:

- *Zich internationaal zonder rechtsmacht en minstens onbevoegd te verklaren om kennis te nemen van de vorderingen van eiseres;*
- *Ondergeschikt, en in geval van twijfel over de beoordeling van de bevoegdheid van de rechtbank, bij wijze van voorafgaande maatregel alvorens recht te doen, de volgende prejudiciële vragen te stellen aan het Europese Hof van Justitie en deze zaak naar de rol te verzenden in afwachting van het antwoord:*

“Moet artikel 82, lid 5 van Verordening (EG) nr. 6/2002 betreffende Uniemodellen aldus worden uitgelegd dat het begrip ‘lidstaat waar de inbreuk heeft plaatsgevonden of dreigt plaats te vinden’ vereist dat de aan de verweerder verweten handelingen een actieve gedraging omvatten die is gericht op het grondgebied van die lidstaat, zodat de enkele omstandigheid dat een website (of digitale

brochure) met afbeeldingen van het betwiste product in die lidstaat toegankelijk is, op zichzelf niet volstaat om de bevoegdheid van de rechterlijke instanties van die lidstaat te vestigen"

en

"Moet artikel 7, lid 2 Verordening nr. 1215/2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken zo worden uitgelegd dat, wanneer een inbreuk wordt aangevoerd op aan het auteursrecht verbonden vermogensrechten die worden gewaarborgd door de lidstaat van de aangezochte rechter, deze rechter bevoegd is om kennis te nemen van een door de auteur van een werk ingestelde stakingsvordering tegen een in een andere lidstaat gevestigde onderneming, enkel op grond dat in die lidstaat een website of digitale brochure toegankelijk is waarop, in het kader van commerciële communicatie, een afbeelding wordt getoond van een beweerdelijk inbreukmakend fysiek gebruiksvoorwerp, en niet het beweerdelijk inbreukmakend fysiek gebruiksvoorwerp zelf, terwijl dat gebruiksvoorwerp via die website of digitale brochure niet kan worden besteld of geleverd in die lidstaat en de exploitant van de website zijn activiteiten niet richt op het rechtsgebied van de aangezochte rechter?"

In ondergeschikte orde:

- *De vorderingen van eiseres als onontvankelijk af te wijzen;*

In meer ondergeschikte orde:

- *De vorderingen van eiseres als ongegrond af te wijzen;*

In nog meer ondergeschikte orde:

- *De verdere behandeling van deze zaak te schorsen in afwachting van een uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaak Anne Frank Fonds met nummer C-788/24;*

In uiterst ondergeschikte orde:

- *Uitdrukkelijk akte te nemen van de verklaring van dat Tribù dat zij geen auteursrechtelijke bescherming opeist "van het gebruik of de plaats van een 'geweven schaal' of een 'gewoven stof' op zich" en aanvaardt dat zij "niet zomaar iedereen [kan] gaan verbieden om een stoel of sofa met vlechtwerk te maken";*
- *Het stakingsbevel af te wijzen wegens disproportioneel en onredelijk, en het in ieder geval te beperken tot concrete, vastgestelde en bewezen daden van inbreuk in België, en desgevallend tot het meedelen aan het publiek in België van een afbeelding van de litigieuze producten via de website van verweersters;*
- *De gevorderde dwangsommen te beperken tot 100 euro per inbreuk, met een maximum van 5.000 euro;*
- *Een uitlooptermijn toe te staan van minstens drie maanden vanaf de betekening van het tussen te komen vonnis om aan een eventueel stakingsbevel te kunnen voldoen;*
- *De voorlopige uitvoerbaarheid van deze maatregelen voorwaardelijk te stellen aan de voorafgaande betaling van een zekerheidsstelling van 50.000 euro op een geblokkeerde rekening bij een bank naar keuze van verweester;*
- *Het bedrag dat eiseres aan verweersters zal verschuldigd zijn indien deze maatregelen in beroep ongedaan worden gemaakt, vast te stellen op een forfaitair bedrag van 50.000 euro per toegekende maatregel, onverminderd het recht van verweersters om desgevallend een hogere vergoeding te vorderen voor haar daadwerkelijk geleden schade mocht deze hoger zijn;*
- *Het bevel tot informatieverstrekking af te wijzen, minstens te beperken tot België;*
- *Ondergeschikt, en in geval van twijfel over de draagwijdte van het bevel tot informatieverstrekking, bij wijze van voorafgaande maatregel alvorens recht te doen, de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Europese Hof van Justitie en deze zaak naar de rol te verzenden in afwachting van het antwoord:*

"Moet artikel 8, gelezen in samenhang met artikel 3, lid 2, van Richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-

eigendomsrechten aldus worden uitgelegd dat een gerecht van een lidstaat dat slechts bevoegd is om maatregelen te gelasten met betrekking tot inbreuken die op het grondgebied van die lidstaat zijn gepleegd of dreigen te worden gepleegd, een bevel tot informatieverstrekking kan opleggen dat betrekking heeft op distributiekkanalen, leveranciers, producenten en hoeveelheden buiten dat grondgebied (bijvoorbeeld voor de gehele Europese Unie), of moet een dergelijk bevel beperkt blijven tot informatie die de aard en omvang van de beweerde inbreuk op het grondgebied van die lidstaat kan documenteren?”

Tegenvordering:

- *te oordelen dat Uniemodellen nr. 002302323-0009, nr. 002302323-0010, nr. 002600676-0004 en nr. 008757421-0001, alsook Internationaal model nr. DM/230873 nietig zijn en aan de betrokken instantie te bevelen deze inschrijvingen uit het betrokken register te schrappen;*
- *vast te stellen en te zeggen voor recht dat Tribù, door zich uit te geven voor een andere partij die niet bestaat in de omstandigheden zoals hierboven beschreven, zich schuldig maakt aan een verboden misleidende praktijk zoals bedoeld in artikel VI.105, 6° WER, die de beroepsbelangen van verweersters schaadt in de zin van artikel VI.104 WER, en dienvolgens de staking hiervan te bevelen , op straffe van een dwangsom van 5.000 euro per inbreuk en per dag dat de inbreuk voortduurt vanaf de betekening van het tussen te komen vonnis;*
- *de tegenvordering van verweersters wegens tergend en roekeloos geding toelaatbaar en gegrond te verklaren en dienvolgens Tribù te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 10.000 euro aan verweersters; en*

In ieder geval:

- *Eiseres te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de wettelijke rechtsplegingsvergoeding, aan de zijde van verweersters voorlopig begroot op het geïndexeerd maximumbedrag van de rechtsplegingsvergoeding van 15.697,67 euro, per in het gelijk gestelde partij, hetzij 31.395,34 euro in totaal (artikel 2 KB 26 oktober 2007);*

- *Het recht op kantonnement uit te sluiten voor de bedragen waartoe eiseres zou worden veroordeeld.*

D BEOORDELING

1. Rechtsmacht en bevoegdheid

1.1. Beoordeling op het ogenblik van de dagvaarding

15. [REDACTED] voeren terecht aan dat de internationale bevoegdheid wordt beoordeeld op het ogenblik van de dagvaarding en op basis van het voorwerp en de oorzaak van de vordering zoals zij in de gedinginleidende akte zijn omschreven.

16. Voor [REDACTED] wordt de bevoegdheid dus beoordeeld op 5 juni 2025. Voor [REDACTED] wordt zij beoordeeld op 29 oktober 2025. Latere feiten kunnen de bevoegdheid niet retroactief doen ontstaan. Zij kunnen hoogstens bijkomende context bieden indien zij een reeds bestaande toestand bevestigen.

17. De rechter is evenwel niet gebonden door de juridische kwalificatie die partijen aan de feiten geven. Voor zover het voorwerp van de vordering en de feitelijke grondslag daarvan voldoende in het geding zijn gebracht, past de rechter het juiste recht toe. In deze zaak hebben [REDACTED] uitvoerig verweer gevoerd over zowel modelrecht als auteursrecht. Het recht van verdediging is bijgevolg geëerbiedigd.

1.2. Internationale bevoegdheid inzake Uniemodellen

18. De internationale bevoegdheid inzake Uniemodellen wordt beheerst door Verordening nr. 6/2002. Krachtens artikel 82, lid 5 kunnen rechtsvorderingen betreffende inbreuk of dreigende inbreuk worden ingesteld bij de rechterlijke instanties van de lidstaat waar de inbreuk heeft plaatsgevonden of dreigt plaats te vinden. Overeenkomstig artikel 83, lid 2 is de bevoegdheid van de aldus gevatte rechter beperkt tot inbreuken of dreigende inbreuken op het grondgebied van die lidstaat.

19. [REDACTED] zijn Griekse vennootschappen. De bevoegdheid van de dd. voorzitter zitting houdend zoals in kortgeding kan dus niet worden gesteund op hun zetel. Tribù beroept zich op de commerciële online weergave van de aangevochten meubels op [REDACTED] en/of in daaraan gekoppelde documentatie, de toegankelijkheid vanuit België, het internationale en Engelstalige karakter van de communicatie, de mogelijkheid om contact of offerte-informatie te vragen en de bredere commerciële context.

20. [REDACTED] voeren aan dat [REDACTED] een Griekse .gr-website is, dat de showrooms in Griekenland liggen, dat het gebruik van het Engels in een Griekse professionele en toeristische context verklaarbaar is, dat het telefoonnummer Grieks is, dat de euro geen aanwijzing van Belgische gerichtheid vormt en dat geen Belgische verkoop, levering of offerte van de litigieuze producten wordt bewezen.

21. De voorzitter volgt [REDACTED] in zoverre dat de loutere technische toegankelijkheid van een buitenlandse website niet volstaat. Er moet een voldoende aanknopingspunt zijn met een inbreuk of dreigende inbreuk op Belgisch grondgebied.

22. Dat betekent echter niet dat Tribù reeds op het niveau van de bevoegdheid een effectieve verkoop, levering of factuur in België moet bewijzen. Voor de bevoegdheid volstaat dat uit de op datum van dagvaarding bestaande elementen redelijkerwijze blijkt dat een Belgische inbreuk of dreigende Belgische inbreuk niet louter hypothetisch is.

23. De website en de commerciële documentatie hebben geen louter privaat of academisch karakter. De aangevochten meubels worden voorgesteld als deel van een commercieel assortiment. In modelrechtelijke zin kan ook de afbeelding van een product in een commerciële catalogus, brochure of website gebruik van een model vormen, minstens wanneer zij deel uitmaakt van commerciële productpresentatie.

24. De mogelijkheid om vanuit België contact te nemen of offerte-informatie te vragen vormt, samen met de commerciële presentatie, een doorslaggevend bijkomend aanknopingspunt. Het is niet vereist dat België het exclusieve of primaire doelgebied is. Wel is vereist dat de Belgische dreiging voldoende concreet is. Die drempel is in casu gehaald.

25. Oude Facebook-posts of Belgische referenties volstaan op zichzelf niet om verkoop van de litigieuze producten in België te bewijzen. Zij kunnen hoogstens als context worden meegewogen waaruit blijkt dat de activiteiten van [REDACTED] niet noodzakelijk strikt tot Griekenland beperkt zijn.

26. Stuk 11 wordt niet in aanmerking genomen als zelfstandige grondslag van de internationale bevoegdheid tegen [REDACTED] aangezien het dateert van na de dagvaarding tegen [REDACTED] en bovendien betrekking zou hebben op een ander product.

27. De voorzitter verklaart zich bevoegd voor de modelrechtelijke vordering.

1.3. Internationale bevoegdheid inzake auteursrecht

28. Voor zover Tribù zich beroept op auteursrecht, wordt de internationale bevoegdheid beoordeeld volgens Verordening nr. 1215/2012.

29. [REDACTED] voeren aan dat de stakingsrechter zich niet kan baseren op de plaats waar schade intreedt of dreigt in te treden, omdat geen schadevergoeding wordt gevorderd maar een stakingsbevel. Dit middel wordt verworpen. Een stakingsvordering heeft juist tot doel een onrechtmatige toestand of dreigende schade te doen ophouden of te voorkomen. Het aanknopingspunt van de plaats waar schade intreedt of dreigt in te treden kan niet worden uitgesloten louter omdat geen schadevergoeding wordt gevorderd.

30. De voorzitter hoeft in deze zaak niet te beslissen of de enkele technische toegankelijkheid van een buitenlandse website in België op zichzelf volstaat om de auteursrechtelijke bevoegdheid te dragen. In casu is er immers meer dan louter technische toegankelijkheid. De aangevochten meubels worden commercieel online gepresenteerd, in een professionele context, met mogelijkheid tot contact of offerte-informatie en met voldoende concrete aanknopingspunten die een Belgische dreiging aannemelijk maken.

31. De bevoegdheid moet evenwel voorspelbaar en territoriaal begrensd worden uitgelegd. De voorzitter is niet bevoegd om op basis van deze aanknopingspunten een onbeperkt auteursrechtelijk verbod voor de gehele Unie of wereldwijd op te leggen.

32. De voorzitter verklaart zich daarom bevoegd om de auteursrechtelijke grondslag te onderzoeken, maar uitsluitend voor zover de gevraagde maatregelen betrekking hebben op Belgische inbreuken, dreigende Belgische inbreuken of op België gerichte handelingen.

1.4. Internationale bevoegdheid inzake oneerlijke marktpraktijken

33. Voor zover Tribù zich beroept op oneerlijke marktpraktijken, is de beoordeling beperkt tot praktijken die in België plaatsvinden, op België gericht zijn of Belgische beroepsbelangen op voldoende concrete wijze raken.

34. Aangezien hieronder een stakingsbevel wordt onderzocht op grond van modelrecht en auteursrecht, hoeft niet te worden onderzocht of een autonoom ruimer bevel op basis van oneerlijke marktpraktijken mogelijk is. Voor zover Tribù een ruimer verbod vraagt dan wat modelrechtelijk en auteursrechtelijk kan worden toegekend, wordt dit afgewezen.

1.5. Prejudiciële vragen en schorsing in afwachting van beslissing Europees Hof

inzake het Anne Frank Fonds

35. [REDACTED] stellen prejudiciële vragen voor over artikel 82, lid 5 van Verordening nr. 6/2002 en over artikel 7, lid 2 van Verordening nr. 1215/2012 in een auteursrechtelijke online context. Zij vragen bovendien de schorsing van de behandeling in afwachting van de beslissing van het Hof van Justitie in de zaak Anne Frank Fonds.

36. De dd. voorzitter acht noch het stellen van prejudiciële vragen, noch de schorsing van de zaak noodzakelijk.

37. Wat de modelrechtelijke bevoegdheid betreft, kan deze zaak worden beslecht op grond van de bestaande regels inzake Uniemodellen, toegepast op de concrete feiten van de zaak en met de territoriale beperking die voortvloeit uit de bevoegdheidsgrond waarop Tribù zich beroept.

38. Wat de auteursrechtelijke grondslag betreft, is de zaak Anne Frank Fonds niet beslissend voor de uitkomst van het huidige geschil. Die zaak betreft de specifieke vraag of een online publicatie van auteursrechtelijk beschermde teksten, die in bepaalde landen tot het publiek domein behoren, ondanks state-of-the-art geoblocking en bijkomende toegangswaarschuwingen toch een mededeling aan het publiek kan vormen in een land waar het werk nog beschermd is, wanneer toegang slechts mogelijk is via omzeiling met een VPN of gelijkaardige dienst.

39. Die situatie verschilt wezenlijk van de huidige zaak. In deze zaak gaat het niet om een wetenschappelijke publicatie die door geoblocking van België wordt afgeschermd, maar om commerciële productpresentaties van concrete meubels op een professionele website of in commerciële documentatie. [REDACTED] tonen niet aan dat zij België door technische maatregelen van toegang hebben uitgesloten.

40. De dde. voorzitter hoeft in deze zaak niet te beslissen of loutere technische toegankelijkheid van een buitenlandse website op zichzelf volstaat om een auteursrechtelijke inbreuk of dreigende inbreuk in België aan te nemen. In casu is er immers meer dan louter technische toegankelijkheid: er is een commerciële online presentatie van concrete meubels, gekoppeld aan professionele communicatie en aan de mogelijkheid om contact of offerte-informatie te vragen.

41. Bovendien wordt geen wereldwijd of Uniewijd bevel opgelegd. De beoordeling en het bevel worden beperkt tot Belgische inbreuken, dreigende Belgische inbreuken en op België gerichte handelingen. Daardoor rijst de door

geschetste vraag naar een onbeperkte internationale draagwijdte van een auteursrechtelijk online stakingsbevel niet op beslissende wijze.

42. De prejudiciële vragen die voorstellen, berusten bijgevolg op een premisse die de voorzitter niet overneemt, namelijk dat de bevoegdheid en het bevel uitsluitend zouden steunen op de enkele technische toegankelijkheid van een buitenlandse website en zouden leiden tot een onbeperkt grensoverschrijdend bevel. Dat is niet het geval.

43. De verzoeken tot het stellen van prejudiciële vragen en tot schorsing worden afgewezen.

2. Reconventionele nietigheidsvordering en kennisgeving aan het EUIPO

44. stellen een reconventionele vordering in tot nietigverklaring van de door Tribù ingeroepen Uniemodellen, meer bepaald Uniemodellen nr. 002302323-0009, nr. 002302323-0010, nr. 002600676-0004 en nr. 008757421-0001, alsook internationaal model nr. DM/230873 voor zover dit geldig is in de Europese Unie.

45. Krachtens artikel 123, lid 5 van Verordening (EU) 2026/715 betreffende Uniemodellen, voorheen artikel 84 van Verordening (EG) nr. 6/2002, gaat de rechtbank voor het Uniemodel waarbij een reconventionele vordering tot nietigverklaring van een ingeschreven Uniemodel is ingesteld, niet over tot het onderzoek van deze reconventionele vordering voordat de belanghebbende partij of de rechtbank het Bureau in kennis heeft gesteld van de datum waarop de reconventionele vordering werd ingesteld.

46. Deze kennisgeving laat het EUIPO toe de instelling van de reconventionele vordering in het register te vermelden en de rechtbank ervan in kennis te stellen indien reeds vóór de reconventionele vordering een vordering tot nietigverklaring bij het Bureau aanhangig was.

47. Partijen voeren niet aan dat bij het EUIPO reeds een eerdere vordering tot nietigverklaring van de betrokken Uniemodellen aanhangig is. Zij merken evenmin op dat het EUIPO de rechtbank in kennis zou hebben gesteld van een reeds eerder bij het Bureau ingestelde nietigheidsvordering.

48. De dd. voorzitter stelt bovendien vast dat zij op het ogenblik van het beraad en de redactie van dit vonnis geen registermelding heeft aangetroffen waaruit blijkt dat vóór de huidige reconventionele vordering reeds een

nietigheidsvordering met betrekking tot de betrokken Uniemodellen bij het EUIPO aanhangig was.

49. Bij gebrek aan enig door partijen aangevoerd of uit het register blijkend element dat wijst op een reeds eerder ingestelde EUIPO-nietigheidsprocedure, bestaat er geen aanleiding om de behandeling van de reconventionele vordering te schorsen of aan te houden, *mede gelet op het feit dat een uitstel tot een vertraging in de behandeling van de zaak van minstens negen maanden zou leiden.*

50. De voorzitter onderzoekt de reconventionele vordering tot nietigverklaring bijgevolg samen met de hoofdvordering. De griffier wordt in het beschikkend gedeelte opgedragen om overeenkomstig artikel 123, lid 5 van Verordening (EU) 2026/715 kennis te geven aan het EUIPO van de datum waarop de reconventionele vordering werd ingesteld, met vermelding van de betrokken modelregistraties en van de partijen in deze procedure.

3. Stuk 11 van Tribù

51. ████████ vragen de wering van stuk 11, minstens de inleiding van een valsheidsprocedure. Zij voeren aan dat dit stuk dateert van na de dagvaarding tegen ████████ betrekking heeft op een ander product, werd verkregen via een fictieve identiteit, verwijst naar een niet-bestaand restaurant, gebruik maakt van valse contactgegevens, strafrechtelijke kwalificaties zou kunnen oproepen, strijdig zou zijn met *fraus omnia corrumpit* en met de regels inzake private opsporing, en een misleidende marktpraktijk van Tribù zou vormen.

52. De voorzitter kent aan stuk 11 geen doorslaggevende bewijswaarde toe. Het stuk kan niet dienen als constitutieve grondslag voor de internationale bevoegdheid tegen ████████ en wordt evenmin gebruikt als doorslaggevend bewijs van een Belgische aanbieding van de litigieuze producten.

53. Dat betekent echter niet dat het stuk noodzakelijk uit de debatten moet worden geweerd. ████████ tonen niet aan dat de inhoud van de overgelegde e-mail materieel is vervalst. De betwisting betreft hoofdzakelijk de omstandigheden waarin de vraag werd gesteld en de identiteit van de aanvrager. Die omstandigheden tasten de bewijswaarde aan, maar maken het stuk niet automatisch vals in de zin van de civiele valsheidsprocedure.

54. Het beroep op *fraus omnia corrumpit* leidt evenmin tot automatische wering. Tribù haalt uit stuk 11 geen doorslaggevend procesvoordeel, nu de dd. voorzitter het stuk niet als dragende grondslag gebruikt.

55. Zelfs indien de wijze van verkrijging onregelmatig zou zijn, wordt niet aangetoond dat het recht van verdediging van [REDACTED] is miskend. Zij hebben uitvoerig verweer gevoerd over het stuk. De voorzitter hoeft niet te beslissen of de regelgeving inzake private opsporing op de concrete gedragingen van toepassing is, aangezien de beslissing niet op stuk 11 steunt.

56. Een valsheidsprocedure is niet nodig omdat uitspraak kan worden gedaan zonder het stuk als dragend bewijs te gebruiken. Het verzoek tot wering van stuk 11 en het verzoek tot inleiding van een valsheidsprocedure worden afgewezen.

57. De tegenvordering wegens beweerde misleidende marktpraktijk op basis van stuk 11 wordt eveneens afgewezen. Het gebruik van een betwist processtuk waarvan de rechter de bewijswaarde beoordeelt, volstaat in deze omstandigheden niet om een afzonderlijk stakingsbevel ten voordele van [REDACTED] te rechtvaardigen.

4. Over de aangevoerde 'dading/onthoudingsverklaring' en contractuele onbevoegdheid met betrekking tot de La Mer sunlounger

58. [REDACTED] voeren aan dat de vordering met betrekking tot de La Mer sunlounger niet kan worden behandeld omdat [REDACTED] in 2019 een onthoudingsverklaring ondertekende. Volgens [REDACTED] vormt deze verklaring een dading, minstens een contractuele regeling, zodat Tribù hoogstens een contractuele wanprestatie zou kunnen invoeren waarvoor de stakingsrechter niet bevoegd is.

59. Dit middel wordt verworpen. Een dading veronderstelt wederzijdse toegevingen ter beëindiging van een bestaand of toekomstig geschil. Uit de voorgelegde verklaring blijkt niet afdoende dat Tribù een algemene afstand van haar modelrechtelijke of auteursrechtelijke aanspraken heeft gedaan voor toekomstige of voortgezette handelingen.

60. Zelfs indien de verklaring van 2019 een contractuele verbintenis van [REDACTED] bevat, sluit dit niet uit dat latere of voortgezette handelingen tevens een inbreuk kunnen vormen op modelrechten en auteursrechten. De huidige vordering strekt niet louter tot uitvoering van de verklaring van 2019, maar tot staking van beweerde intellectuele-eigendomsinbreuken.

61. De verklaring van 2019 vormt niet de zelfstandige rechtsgrond van het stakingsbevel. Zij kan wel als feitelijke context worden betrokken voor de beoordeling van kennis, herhalingsgevaar en ernst van de gedragingen.

5. Ontvankelijkheid

5.1. Vordering tegen [REDACTED]

62. [REDACTED] voert aan dat Tribù het verkeerde bedrijf heeft gedagvaard. Volgens [REDACTED] is [REDACTED] domeinnaamhouder van [REDACTED] en is [REDACTED] een afzonderlijke rechtspersoon met eigen boekhouding, personeel, contracten, btw-nummer en operationele autonomie.

63. De voorzitter aanvaardt dat [REDACTED] en [REDACTED] afzonderlijke rechtspersonen zijn en dat de enkele groepsband niet volstaat om alle handelingen van de ene vennootschap aan de andere toe te rekenen.

64. De formele domeinnaamregistratie is belangrijk, maar niet doorslaggevend. Ook een andere entiteit dan de domeinnaamhouder kan aansprakelijk zijn indien zij de website mee exploiteert, commerciële inhoud controleert, betrokken producten commercialiseert, als uitgever van commerciële documentatie optreedt of zich in de communicatie als aanbieder of medeaanbieder gedraagt.

65. Tribù voert elementen aan die voldoende zijn om de vordering tegen [REDACTED] ontvankelijk te verklaren: verwijzingen naar [REDACTED] e-mailadressen, brochuregegevens, merkgebruik en de wijze waarop de producten in commerciële communicatie worden voorgesteld. Deze elementen bewijzen niet automatisch dat elke handeling aan [REDACTED] toerekenbaar is, maar zij volstaan om de vordering tegen [REDACTED] niet reeds als niet-ontvankelijk af te wijzen.

66. De maatregelen ten aanzien van [REDACTED] worden beperkt tot handelingen die aan [REDACTED] kunnen worden toegerekend.

5.2. Mirante en Penida

67. [REDACTED] voeren aan dat de vorderingen met betrekking tot de Mirante dining armchair en de Penida armchair zonder voorwerp zijn, omdat deze modellen nooit geproduceerd, ingevoerd of verkocht zouden zijn en vóór de dagvaarding al zouden zijn verwijderd.

68. Dit middel wordt verworpen. Ook het online weergeven van een model in een commerciële context kan een relevante gebruikshandeling of minstens een dreigende inbreuk vormen. Productie, invoer of effectieve verkoop zijn niet vereist om een stakingsvordering te kunnen instellen.

69. De verwijdering van de afbeeldingen neemt het belang bij een stakingsvordering niet automatisch weg. Herhalingsgevaar is niet objectief uitgesloten wanneer de betrokken partij het inbreukmakend karakter blijft betwisten en niet aantoont dat hernieuwde afbeelding, aanbieding of commercialisering onmogelijk is. Bovendien werd er reeds een onthoudingsovereenkomst tussen partijen gesloten over een ander product en werd deze overeenkomst niet gerespecteerd door [REDACTED]

5.3. Procesbelang en actio ad futurum

70. [REDACTED] voeren aan dat Tribù geen reeds verkregen en dadelijk belang heeft en dat haar vordering een verboden actio ad futurum is.

71. Ook dit middel wordt verworpen. Tribù beroept zich op bestaande modelrechten en auteursrechten en stelt dat concrete geïdentificeerde meubels in een commerciële context worden weergegeven of aangeboden op een wijze die haar rechten aantast of ernstig bedreigt. Artikel 18 Ger.W. laat toe om op te treden ter voorkoming van de schending van een ernstig bedreigd recht.

72. De vordering is niet louter hypothetisch. Zij heeft betrekking op concrete meubels, concrete rechten en concrete online commerciële weergaven. Of de inbreuk uiteindelijk bewezen is, behoort tot de grond van de zaak.

6. Juridisch kader ten gronde

6.1. Modelrecht

73. Krachtens artikel 4 van Verordening nr. 6/2002 wordt een model beschermd als Uniemodel voor zover het nieuw is en een eigen karakter heeft. Volgens artikel 6 heeft een model eigen karakter indien de algemene indruk die het bij de geïnformeerde gebruiker wekt, verschilt van de algemene indruk die bij die gebruiker wordt gewekt door elk model dat vóór de relevante datum voor het publiek beschikbaar is gesteld.

74. Volgens artikel 10 strekt de bescherming zich uit tot elk model dat bij de geïnformeerde gebruiker geen andere algemene indruk wekt. Volgens artikel 19 heeft de houder van een ingeschreven Uniemodel het uitsluitende recht het model te gebruiken en derden te verbieden dit zonder toestemming te gebruiken.

75. De vergelijking moet synthetisch gebeuren. De rechter mag zich niet beperken tot een analytische opsomming van gelijkenissen en verschillen. Alleen verschillen die voldoende markant zijn om de totaalindruk te wijzigen, zijn beslissend.

6.2. Auteursrecht

76. Een meubelontwerp kan auteursrechtelijke bescherming genieten indien het een werk vormt, in die zin dat het de eigen intellectuele schepping van de auteur is.

77. Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie, waaronder het arrest Mio / Asplund en Konektra / USM, geldt voor werken van toegepaste kunst geen strengere beschermingsdrempel dan voor andere werken. Er bestaat geen regel-uitzondering-relatie tussen modelrecht en auteursrecht.

78. Bescherming vereist wel dat de vormgeving zichtbaar uitdrukking geeft aan vrije en creatieve keuzes. Louter technische, functionele, banale of door de sector opgelegde kenmerken zijn niet als zodanig beschermd. Een combinatie van afzonderlijk bekende elementen kan oorspronkelijk zijn indien de concrete selectie, combinatie en schikking ervan het resultaat is van vrije en creatieve keuzes.

79. Voor auteursrechtelijke inbreuk moet worden nagegaan of de creatieve elementen die de oorspronkelijkheid dragen, herkenbaar zijn overgenomen. Het criterium van “dezelfde algemene indruk” is niet het auteursrechtelijke criterium, maar kan feitelijk overlappen met de beoordeling wanneer dezelfde visuele elementen zowel de modelrechtelijke algemene indruk als de auteursrechtelijke creatieve expressie dragen.

6.3. Ontwerpvrijheid

80. In de sector van outdoor zit- en loungemeubilair bestaat ruime ontwerpvrijheid. De functie van een sofa, lounge chair, lounger of armchair vereist wel een zit- of ligvlak, een ondersteunende structuur en eventueel arm- en rugleuningen. Maar de ontwerper heeft ruime vrijheid in vorm, proporties, materiaal, vlechtwerk, ritme, kuipopbouw, onderstel, hoek, zichtbaarheid van het frame en algemene uitstraling.

7. Auteursrechtelijke en modelrechtelijke bescherming van de modellen van eiseres

7.1. Methodologische volgorde

81. De door ██████ ingestelde tegenvordering tot nietigverklaring verplicht de dd. voorzitter ertoe om de beoordeling strikt in de juiste volgorde te voeren. De geldigheid van de ingeroepen modellen van Tribù moet eerst autonoom worden onderzocht ten aanzien van het aangevoerde

vormgevingserfgoed. Dit onderzoek mag niet worden vermengd met de latere vraag of de aangevochten La Mer-, Mirante- en Penida-modellen inbreuk maken.

82. Voor het modelrecht is in deze eerste stap beslissend of het ingeroepen model van Tribù, op de relevante datum en rekening houdend met de ontwerpvrijheid in de sector, bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk wekt dan elk aangevoerd eerder model. Het gaat om een synthetische totaalindruk. De dd. voorzitter mag dus niet volstaan met het afzonderlijk aankruisen van overeenstemmende elementen, maar moet nagaan welke kenmerken het visuele zwaartepunt van het model bepalen en of de verschillen met het vormgevingserfgoed voldoende markant zijn om de totaalindruk te wijzigen.

83. Pas wanneer het ingeroepen model geldig wordt bevonden, komt de beschermingsomvang aan bod. Die beschermingsomvang wordt bepaald door de mate van ontwerpvrijheid, de afstand tot het vormgevingserfgoed en de elementen die de algemene indruk dragen. Een model dat zich duidelijk distantieert van de aangevoerde voorbekendheden geniet een ruimere beschermingsomvang dan een model dat slechts door beperkte details verschilt.

84. Dezelfde scheiding is noodzakelijk voor de auteursrechtelijke beoordeling. Eerst moet worden onderzocht of het meubelontwerp van Tribù een werk vormt, doordat de zichtbare vormgeving uitdrukking geeft aan vrije en creatieve keuzes van de auteur. Die beoordeling gebeurt niet aan de hand van een abstract idee, een stijl, een materiaal of een commerciële uitstraling, maar aan de hand van concrete, objectief waarneembare vormkeuzes.

85. De auteursrechtelijke bescherming strekt zich bijgevolg niet uit tot het algemene concept van outdoor meubilair met vlechtwerk, noch tot een sofa, lounge chair, ligbed of armstoel als zodanig. Zij kan wel betrekking hebben op de specifieke combinatie en schikking van vormelementen, voor zover die combinatie zichtbaar is, niet louter technisch of functioneel wordt opgelegd, en het resultaat vormt van creatieve keuzes die in het voorwerp zelf tot uitdrukking komen.

86. Ook hier moet de inbreukvraag worden onderscheiden van de beschermingsvraag. Eerst moet worden afgebakend welke creatieve elementen de oorspronkelijkheid van het Tribù-ontwerp dragen. Vervolgens moet worden nagegaan of het aangevochten meubel die concrete creatieve combinatie herkenbaar overneemt.

87. De beoordeling wordt daarom hierna in twee opeenvolgende delen opgebouwd. Eerst onderzoekt de dd. voorzitter de modelrechtelijke geldigheid en de auteursrechtelijke bescherming van de modellen van eiseres tegenover het door [REDACTED] aangevoerde vormgevingserfgoed. Daarna onderzoekt de dd. voorzitter, uitgaande van die geldige modellen en die afgebakende beschermingsomvang, of de aangevochten modellen van [REDACTED] modelrechtelijk geen andere algemene indruk wekken en auteursrechtelijk de beschermde creatieve elementen herkenbaar overnemen.

88. Deze volgorde verzekert dat de reconventionele nietigheidsvordering van [REDACTED] daadwerkelijk wordt onderzocht voordat over de inbreuk wordt beslist. Zij vermijdt ook dat de gelijkenis tussen de producten van partijen ten onrechte zou worden gebruikt als argument voor de geldigheid van de modellen van Tribù.

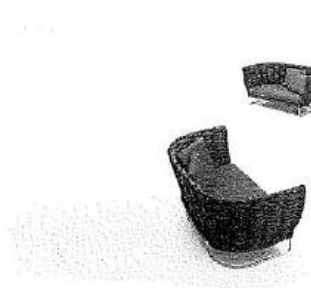
7.2. Tosca sofa - Uniemodel nr. 002302323-0009

7.2.1. Modelrechtelijke geldigheid tegenover het vormgevingserfgoed

Tosca sofa / Uniemodel nr. 002302323-0009

Ami sofa van Paola Lenti

89. [REDACTED] voeren aan dat de Tosca sofa geen eigen karakter heeft in het licht van de Ami sofa van Paola Lenti. De voorzitter volgt dit verweer niet. De vergelijking moet gebeuren tussen het ingeroepen Uniemodel nr. 002302323-0009 en het aangevoerde vormgevingserfgoed, zoals dit vóór de relevante datum voor het publiek beschikbaar was. De vraag is niet of beide sofa's tot dezelfde algemene trend van gevlochten outdoor meubilair behoren, maar of zij bij de geïnformeerde gebruiker dezelfde algemene indruk wekken.

90. De Tosca sofa wordt gekenmerkt door een afgeronde, omhullende kuip die rug- en armstructuur als één doorlopend geheel laat verschijnen. Het vlechtwerk

is niet louter decoratief aangebracht, maar vormt visueel de huid van die schaal. De kuip rust op een lichte draagstructuur, waardoor een spanning ontstaat tussen enerzijds het zachte, verticaal gevlochten volume en anderzijds de ranke ondersteuning. De combinatie van kuip, vlechtwerk, kussens en onderstel geeft het model een sobere, luxe en tegelijk luchtige outdoor-uitstraling.

91. [REDACTED] isoleren in hun verweer voornamelijk bekende elementen: een sofa, een metalen frame, vlechtwerk, kussens en poten. Een dergelijke analytische opsomming volstaat niet om het eigen karakter te ontkrachten. Beslissend is de concrete wijze waarop die elementen in het ingeroepen model zijn gecombineerd en hoe de geïnformeerde gebruiker het model als geheel waarneemt.

92. De Ami sofa behoort inderdaad tot hetzelfde algemene vormgevingserfgoed en toont aan dat gevlochten outdoor sofa's reeds bestonden. Dat neemt het eigen karakter van de Tosca sofa echter niet weg. De Ami sofa heeft een andere verhouding tussen kuip, rugpartij en onderstel, een andere visuele opbouw van de arm- en rugzone en een andere wijze waarop het horizontale fijn vlechtwerk zich tot de dragende structuur verhoudt. Waar de Tosca sofa een geïntegreerde, meer architecturaal afgeronde schaal toont, oogt de Ami sofa anders in haar volumeopbouw en in de visuele articulatie van frame en het verticale vlechtwerk.

93. Voor de geïnformeerde gebruiker zijn deze verschillen niet bijkomstig. Zij raken aan de elementen die de totaalindruk bepalen: de vorm van de omhullende schaal, de continuïteit van arm- en rugpartij, de verhouding tussen gesloten volume en lichte ondersteuning en de visuele rol van het horizontale dan wel verticale vlechtwerk. De overeenstemming dat beide sofa's gevlochten outdoor meubels zijn, is te algemeen om dezelfde algemene indruk aan te nemen.

94. De Tosca sofa distantieert zich daarom voldoende van de Ami sofa en van het aangevoerde vormgevingserfgoed. [REDACTED] tonen niet aan dat vóór de relevante datum een model beschikbaar was dat bij de geïnformeerde gebruiker dezelfde totaalindruk wekte. De reconventionele nietigheidsvordering wordt voor Uniemodel nr. 002302323-0009 verworpen.

7.2.2. Auteursrechtelijke bescherming

95. Auteursrechtelijk wordt geen bescherming verleend aan het idee van een outdoor sofa, aan het gebruik van vlechtwerk, aan kussens, aan een metalen frame of aan vier poten afzonderlijk. Deze elementen behoren op zichzelf tot het

beschikbare vormgevingsvocabularium van de sector. De vraag is evenwel of de concrete selectie, combinatie en schikking ervan in de Tosca sofa een eigen intellectuele schepping uitdrukt.

96. Dat is het geval. De oorspronkelijkheid ligt in de samenhang tussen de afgeronde en omhullende kuip, de doorlopende arm- en rugpartij, de integratie van het originele verticale vlechtwerk als visuele huid van de schaal, de verhouding tussen kuip, kussens en onderstel, en de balans tussen volume en lichtheid. Deze keuzes zijn zichtbaar in het voorwerp zelf en worden niet opgelegd door de gebruiksfunctie van een sofa. Een outdoor sofa moet een zitvlak, rugsteun en draagstructuur hebben, maar zij hoeft niet op deze specifieke wijze als gevlochten omhullende schaal met lichte onderbouw te worden vormgegeven.

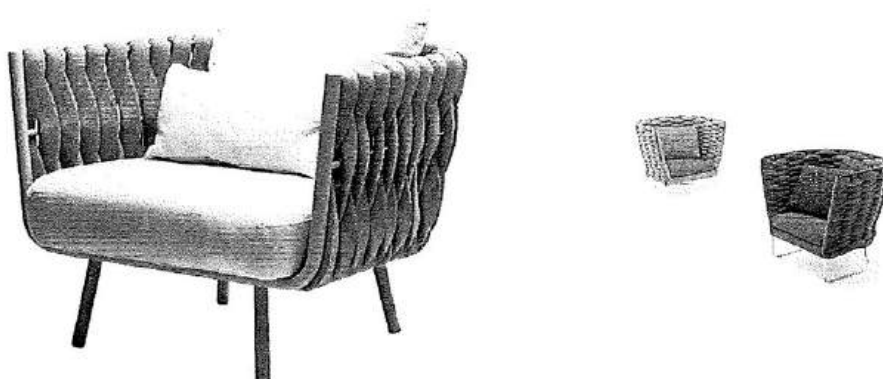
97. De auteursrechtelijke bescherming wordt dus beperkt tot deze concrete vormcombinatie. Zij verleent Tribù geen monopolie op gevlochten outdoor meubilair, maar beschermt wel de herkenbare combinatie van vormkeuzes waardoor de Tosca sofa zich als werk manifesteert.

7.3. Tosca lounge chair - Uniemodel nr. 002302323-0010

7.3.1. Modelrechtelijke geldigheid tegenover het vormgevingserfgoed

Tosca lounge chair / Uniemodel nr. 002302323-0010

Ami lounge chair / vormgevingserfgoed

98. De Tosca lounge chair moet afzonderlijk worden beoordeeld, ook al deelt zij dezelfde vormtaal als de Tosca sofa. Het ingeroepen Uniemodel nr. 002302323-0010 betreft geen loutere verkleining van de sofa, maar een afzonderlijk loungezetelmodel waarin de omhullende kuip, het geïntegreerde vlechtwerk en de lichte ondersteuning opnieuw in een eigen verhouding worden samengebracht.

99. De geïnformeerde gebruiker neemt bij de Tosca lounge chair een brede, uitnodigende eenpersoons loungezetel waar met een afgeronde kuip, een

doorlopende arm- en rugpartij en een verticaal gevlochten schaal die het dominante visuele element vormt. De verhouding tussen zitvlak, armleuningen, rugleuning en onderstel verschilt van de verhouding in de sofa en bepaalt de eigen totaalindruk van dit model.

100. Het door [REDACTED] aangevoerde Ami-vormgevingserfgoed neemt dit eigen karakter niet weg. De Ami-voorbekendheid toont wel aan dat een gevlochten loungezetel als type bestond, maar zij toont niet aan dat de specifieke totaalindruk van de Tosca lounge chair reeds was prijsgegeven. De verschillen in schaal, producttype, richting van het vlechtwerk, kuipopbouw, rug- en armstructuur, onderstel en visuele integratie van het vlechtwerk zijn voldoende markant.

101. De geïnformeerde gebruiker, die vertrouwd is met outdoor lounge meubilair en aandacht heeft voor proporties, vormovergangen en materiaalintegratie, zal deze verschillen niet als onbelangrijke details ervaren. Zij bepalen de wijze waarop het meubel als geheel wordt waargenomen. Het ingeroepen model behoudt daarom eigen karakter tegenover het aangevoerde vormgevingserfgoed.

7.3.2. Auteursrechtelijke bescherming

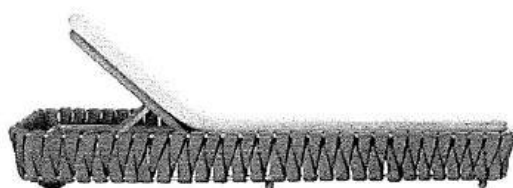
102. Auteursrechtelijk ligt de bescherming van de Tosca lounge chair niet in het algemene idee van een brede loungezetel met vlechtwerk. De bescherming ligt in de concrete combinatie van de omhullende kuip, de doorlopende arm-rugstructuur, de wijze waarop het horizontale vlechtwerk de huid van de stoel vormt, de verhouding tussen zitvlak, rug, armleuningen en onderstel, en de lichte maar luxueuze outdoor-uitstraling.

103. Die vormgeving is zichtbaar, precies genoeg af te bakenen en niet louter functioneel. Een lounge chair kan op talrijke wijzen worden ontworpen: met een open frame, met losse rug, met massieve poten, met textiel, met een afzonderlijke kuip of zonder geïntegreerd vlechtwerk. De keuze voor deze specifieke visuele samenhang getuigt van vrije en creatieve keuzes. De auteursrechtelijke bescherming wordt tot die concrete combinatie beperkt.

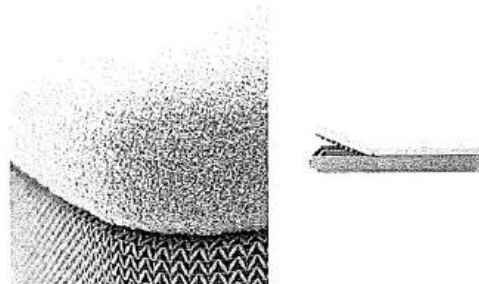
7.4. Tosca lounge - Uniemodel nr. 002600676-0004

7.4.1. Modelrechtelijke geldigheid tegenover het vormgevingserfgoed

Tosca lounge / Uniemodel nr. 002600676-0004

Aangevoerd vormgevingserfgoed: Cove sunbed

104. [REDACTED] verwijzen voor de Tosca lounge onder meer naar Tibidabo, Cove en Kobo. Deze voorbekendheden tonen aan dat lage outdoor ligbedden en ligmeubels met gevlochten, textiele of touwachtige elementen bestonden. Zij bewijzen echter niet dat de Tosca lounge geen eigen karakter heeft. Ook hier moet de vergelijking synthetisch gebeuren vanuit het perspectief van de geïnformeerde gebruiker.

105. De Tosca lounge wordt visueel bepaald door een lage, langgerekte ligstructuur, gecombineerd met een afgeronde omhullende buitenvorm en een geïntegreerde gevlochten schaal. Het ligvlak en de buitenstructuur worden niet ervaren als losstaande onderdelen, maar als één rustige, horizontale en luxueuze outdoorvorm.

106. Tibidabo, Cove en Kobo verschillen in de wijze waarop het ligvlak, de draagstructuur en de omhullende buitenvorm worden opgebouwd. Zij verschillen ook in materiaalbehandeling, densiteit, ritme, hoogte, verhouding tussen ligvlak en schaal en in de mate waarin het vlechtwerk de visuele huid van het meubel vormt. Deze verschillen raken aan de totaalindruk en niet enkel aan details.

107. Het vormgevingserfgoed neemt dus niet de specifieke combinatie weg die de Tosca lounge kenmerkt. Het enkele bestaan van lage outdoor ligbedden met gevlochten of textiele elementen volstaat niet om te besluiten dat het ingeroepen model geen eigen karakter heeft. De Tosca lounge wekt bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk dan de aangevoerde voorbekendheden.

7.4.2. Auteursrechtelijke bescherming

108. Auteursrechtelijk wordt geen bescherming verleend aan het idee van een ligbed, aan een horizontaal ligvlak of aan vlechtwerk als zodanig. Dat concept gaat reeds terug tot de Grieks-Romeinse tijd en lang ervoor. De bescherming ligt in de concrete vormcombinatie van een lage horizontale ligstructuur met een

afgeronde gevlochten schaal, de integratie van die schaal in het ligvolume en de zachte, rustige en luxueuze outdoor-vormtaal.

109. Deze combinatie is niet louter technisch bepaald. De functie van een ligbed vereist niet dat de buitenstructuur als een afgeronde gevlochten schaal wordt vormgegeven, noch dat het ligvolume en de buitenhuid op deze specifieke wijze visueel samenvallen. De Tosca lounge geeft aldus zichtbaar uitdrukking aan vrije en creatieve keuzes en geniet auteursrechtelijke bescherming binnen die concrete afbakening.

7.5. Amanu dining chair - Uniemodel nr. 008757421-0001

7.5.1. Modelrechtelijke geldigheid tegenover het vormgevingserfgoed

Amanu dining chair / Uniemodel nr. 008757421-0001

Lia stoel van Sergio Rodrigues

110. [REDACTED] beroepen zich voor de Amanu dining chair op de Lia stoel van Sergio Rodrigues. De voorzitter volgt niet dat deze voorbekendheid dezelfde algemene indruk wekt. De Amanu dining chair wordt gekenmerkt door een open, architecturale stoelstructuur, een duidelijk zichtbaar frame, een geïntegreerd geweven zit- en rugvlak en een ritmische verhouding tussen frame, zitting, rug en armleuningen.

111. Het visuele zwaartepunt van de Amanu dining chair ligt niet in het enkele feit dat het om een stoel met frame en geweven elementen gaat. Het ligt in de wijze waarop het frame de stoel tekent, hoe het geweven vlak daarin wordt opgenomen, en hoe de verhouding tussen armleuningen, rug, zitting en onderstel een lichte, hoogwaardige outdoor-elegantie creëert.

112. De Lia stoel verschilt in de vorm en doorloop van de armleuningen, de behandeling van zit- en rugvlak, de wijze van aanhechting van die vlakken, de plaatsing en functie van dwarsverbindingen en de globale verhouding tussen frame en zitting. Deze elementen zijn voor een geïnformeerde gebruiker niet marginaal, maar bepalend voor de totaalindruk van een eetstoel.

113. Dat beide stoelen een open frame en geweven of gespannen elementen vertonen, volstaat niet om dezelfde algemene indruk aan te nemen. De Amanu dining chair behoudt een eigen karakter tegenover de Lia stoel en tegenover het door aangevoerde vormgevingserfgoed.

7.5.2. Auteursrechtelijke bescherming

114. Auteursrechtelijk wordt geen monopolie verleend op een dining chair met open frame, noch op het gebruik van vlechtwerk of geweven vlakken in een stoel. De bescherming ligt in de concrete combinatie van het open architecturale frame, de zichtbare ritmische integratie van het geweven zit- en rugvlak, de verhouding tussen armleuningen, rug, zitting en onderstel, en de lichte maar zorgvuldig geproportioneerde outdoor-uitstraling.

115. Deze combinatie is voldoende concreet en zichtbaar. Zij gaat verder dan een louter functionele oplossing voor zitten en ondersteunen. De Amanu dining chair geeft in haar waarneembare vormgeving uitdrukking aan vrije en creatieve keuzes en geniet in die afgebakende combinatie auteursrechtelijke bescherming.

7.6. Suro armchair - Internationaal model nr. DM/230873

7.6.1. Modelrechtelijke geldigheid tegenover het vormgevingserfgoed

Suro armchair / Internationaal model nr.
DM/230873

Vimini dining armchair van Kettal

116. [REDACTED] voeren voor de Suro armchair de Vimini dining armchair van Kettal aan. Ook dit verweer wordt verworpen. De Suro armchair wordt gekenmerkt door een compacte, omhullende armstoelstructuur, een gebogen rug- en armleuning, een gelaagde vormtaal, een zichtbare combinatie van frame en vlechtwerk en een luxueuze outdoor-uitstraling.

117. De totaalindruk van de Suro armchair wordt bepaald door de combinatie van compactheid, omhulling, gelaagdheid en materiaalintegratie. De arm- en rugstructuur vormen visueel een gebogen geheel rond de zitting, terwijl het vlechtwerk niet als los decoratief element maar als onderdeel van de vormarchitectuur wordt ervaren.

118. De Vimini dining armchair heeft een andere opbouw van arm- en rugleuning, een andere doorloop van de armleuning, een andere rugpartij, een andere gelaagdheid en een andere wijze waarop het vlechtwerk in het frame wordt geïntegreerd. Deze verschillen zijn voor de geïnformeerde gebruiker voldoende zichtbaar en raken aan het silhouet, de omhulling en de proportionele balans van het meubel.

119. Beide modellen hebben vier poten, daarover valt voor het overige weinig te zeggen.

120. Voor de geïnformeerde gebruiker wekt de Vimini dining armchair daarom een andere algemene indruk. Het internationaal model DM/230873 behoudt eigen karakter tegenover het aangevoerde vormgevingserfgoed, zodat de reconventionele nietigheidsvordering ook op dit punt wordt afgewezen.

7.6.2. Auteursrechtelijke bescherming

121. Auteursrechtelijk ligt de bescherming van de Suro armchair in de concrete combinatie van de gebogen en omhullende arm-rugstructuur, de gelaagde vorm, de verhouding tussen rug, armleuningen en zitvlak, en de integratie van het vlechtwerk in een compacte outdoor armchair. Deze combinatie is zichtbaar en voldoende precies af te bakenen.

122. De bescherming heeft geen betrekking op het idee van een armstoel met vlechtwerk of op een algemene natuurlijke outdoorstijl. Zij strekt zich wel uit tot de specifieke vormorganisatie waardoor de Suro armchair een eigen visuele identiteit krijgt. Die vormorganisatie is niet louter technisch of functioneel opgelegd en vormt een eigen intellectuele schepping.

7.7. Besluit over geldigheid en bescherming

123. ████████ tonen niet aan dat een van de ingeroepen modellen nietig is wegens gebrek aan eigen karakter. De aangevoerde voorbekendheden plaatsen de ontwerpen van Tribù wel in de bredere sectorcontext van outdoor designmeubilair met gevlochten of geweven elementen, maar zij nemen de specifieke algemene indruk van de ingeroepen modellen niet weg.

124. De toets vereist niet dat ieder afzonderlijk element van de modellen van Tribù nieuw of ongekend zou zijn. Het eigen karakter kan voortvloeien uit de concrete combinatie en schikking van bekende elementen, voor zover die combinatie bij de geïnformeerde gebruiker een andere algemene indruk wekt dan het vormgevingserfgoed. Dat is voor elk van de ingeroepen modellen het geval.

125. Evenmin tonen ████████ aan dat de ingeroepen meubelontwerpen auteursrechtelijke bescherming missen. Hun verweer is in belangrijke mate opgebouwd rond het afzonderlijk isoleren van stijl-, materiaal- of functie-elementen. Die benadering miskent dat Tribù geen bescherming vraagt voor die elementen afzonderlijk, maar voor de concrete zichtbare combinatie van vormkeuzes per meubel.

126. De auteursrechtelijke bescherming wordt daarom uitdrukkelijk beperkt tot de creatieve combinaties die hierboven per meubel zijn omschreven. Binnen die afbakening vormen de Tosca sofa, Tosca lounge chair, Tosca lounger, Amanu dining chair en Suro armchair werken in auteursrechtelijke zin.

7.8. Inbreukbeoordeling per aangevochten meubel

127. Nu de ingeroepen modellen geldig worden geacht en de auteursrechtelijke bescherming per model is afgebakend, moet vervolgens per aangevochten meubel worden onderzocht of het bij de geïnformeerde gebruiker geen andere algemene indruk wekt dan het corresponderende model van Tribù. Deze tweede vergelijking is een andere vergelijking dan de vergelijking met het vormgevingserfgoed.

128. Bij de inbreukbeoordeling wordt rekening gehouden met de beschermingsomvang van het geldige model, de ontwerpvrijheid in de sector en de elementen die de totaalindruk dragen. Uitvoeringsverschillen, kleurverschillen, beperkte variaties in afmetingen of comfortelementen volstaan niet wanneer de dominante visuele organisatie wordt overgenomen.

129. Auteursrechtelijk wordt in dezelfde stap onderzocht of het aangevochten meubel de hierboven afgebakende creatieve vormcombinatie herkenbaar overneemt. Het is niet vereist dat elk detail identiek is. Beslissend is of de creatieve elementen die de oorspronkelijkheid van het werk dragen, in het aangevochten meubel herkenbaar terugkeren.

7.8.1. La Mer sofa tegenover Tosca sofa

Tosca sofa

La Mer sofa

130. De La Mer sofa moet worden vergeleken met de Tosca sofa zoals beschermd door Uniemodel nr. 002302323-0009 en zoals hierboven auteursrechtelijk afgebakend. Modelrechtelijk behoudt de La Mer sofa dezelfde dominante visuele organisatie: een afgeronde, omhullende gevlochten sofa-kuip

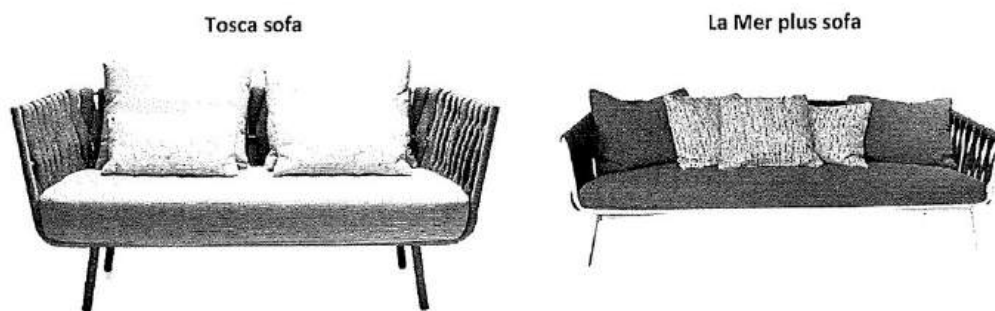
op een lichte draagstructuur, met een doorlopende arm- en rugpartij, geïntegreerd vlechtwerk en een luxueuze outdoor-uitstraling.

131. [REDACTED] wijzen op verschillen in breedte, diepte, hoogte, helling, afwerking, poten, kleur, kussens en technische uitvoering van het vlechtwerk. Die verschillen zijn zichtbaar, maar zij situeren zich in de uitvoering van hetzelfde basisconcept en niet in de elementen die de totaalindruk dragen. De geïnformeerde gebruiker zal de La Mer sofa niet ervaren als een model met een andere visuele architectuur, maar als een meubel dat dezelfde omhullende gevlochten kuipstructuur en dezelfde verhouding tussen schaal, kussens en lichte ondersteuning overneemt.

132. De verschillen in kleur of kussenuitvoering zijn in dit verband ondergeschikt. Zij wijzigen niet de vorm van de kuip, de continuïteit van arm- en rugpartij of de visuele functie van het vlechtwerk als huid van de schaal. Ook de verschillen in poten en afwerking zijn niet zodanig markant dat zij de algemene indruk doen kantelen.

133. Auteursrechtelijk neemt de La Mer sofa herkenbaar de creatieve combinatie van de Tosca sofa over: de afgeronde omhullende kuip, de doorlopende arm-rugstructuur, het vlechtwerk als geïntegreerde huid, de verhouding tussen kuip, kussens en onderstel en de spanning tussen volume en lichtheid. De overname betreft dus niet louter een stijl of materiaal, maar de concrete vormcombinatie die de oorspronkelijkheid van de Tosca sofa draagt. De inbreuk is aangetoond.

7.8.2. La Mer plus sofa tegenover Tosca sofa

134. De La Mer plus sofa wordt eveneens vergeleken met de Tosca sofa. Het feit dat de La Mer plus sofa ruimer, breder of voor een andere zitcapaciteit is uitgevoerd, verhindert de modelrechtelijke vergelijking niet. Het modelrecht beschermt de algemene indruk van het ingeschreven model en vereist geen identieke commerciële benaming, afmeting of aantal zitplaatsen.

135. Ook bij de La Mer plus sofa blijft de dominante totaalopbouw dezelfde: een afgeronde en omhullende gevlochten sofa-kuip, een doorlopende rug- en armstructuur, een lichte draagstructuur en een luxueuze outdoor-lounge-uitstraling. De schaalvergroting wijzigt de verhouding tussen de onderdelen niet op een manier die de algemene indruk verandert. Zij maakt de overname integendeel visueel ruimer, maar niet wezenlijk anders.

136. De door [REDACTED] aangevoerde verschillen blijven uitvoeringsverschillen binnen dezelfde vormarchitectuur. Zij raken niet aan de kern van de beschermde totaalindruk. Auteursrechtelijk neemt de La Mer plus sofa dezelfde creatieve vormcombinatie herkenbaar over. Het verschil in formaat of zitcapaciteit doet niet af aan de herkenbare overname van de afgeronde gevlochten kuip, de doorlopende arm- en rugpartij en de verhouding tussen volume en lichte ondersteuning.

7.8.3. La Mer plus lounge armchair tegenover Tosca lounge chair

Tosca lounge chair

La Mer plus lounge armchair

137. De La Mer plus lounge armchair moet worden vergeleken met de Tosca lounge chair. Modelrechtelijk wordt de totaalindruk van beide meubels bepaald door een lage, comfortabele loungezetel met afgeronde, omhullende kuip, doorlopende arm- en rugpartij, geïntegreerd vlechtwerk en een lichte dragende structuur.

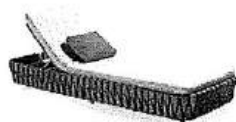
138. [REDACTED] wijzen op verschillen in breedte, diepte, zithoogte, helling, poten, materiaal en afwerking. Die verschillen worden niet genegeerd, maar zij wijzigen de dominante visuele architectuur niet. De armleuningen blijven deel

uitmaken van een omhullende kuip, het vlechtwerk blijft de visuele huid van die kuip, en de stoel behoudt dezelfde verhouding tussen gesloten bovenvolume en lichte onderbouw.

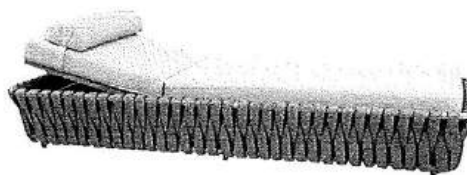
139. Voor de geïnformeerde gebruiker gaat het niet om een andere algemene indruk, maar om een uitvoering die dezelfde vormtaal en dezelfde totaalopbouw overneemt. Auteursrechtelijk keren de beschermde creatieve elementen van de Tosca lounge chair herkenbaar terug: de omhullende kuip, de doorlopende armrugstructuur, de integratie van het verticale vlechtwerk en de verhouding tussen zitvlak, rug, armleuningen en onderstel. De aangevoerde verschillen zijn onvoldoende om de herkenbare overname weg te nemen.

7.8.4. La Mer sunlounger tegenover Tosca lounge

Tosca lounge

La Mer sunlounger

140. De La Mer sunlounger wordt vergeleken met de Tosca lounge. Beide modellen worden modelrechtelijk gekenmerkt door een lage, langgerekte outdoor lounge met afgeronde en gevlochten omhullende schaal, een rustige horizontale vormtaal en een luxueuze outdoor-uitstraling.

141. [REDACTED] voeren aan dat de La Mer sunlounger een strakker, fijner of langwerpiger vlechtwerk vertoont en een geïntegreerde hoofdsteun heeft in plaats van een los kussen. Deze verschillen bestaan, maar zij wijzigen niet de algemene architectuur van het ligbed. Het vlechtwerk vervult dezelfde visuele functie als huid van de ligstructuur, en het verschil tussen geïntegreerde hoofdsteun en los kussen betreft comfort en afwerking, niet de totaalindruk van het meubel.

142. De geïnformeerde gebruiker zal de La Mer sunlounger daarom niet als een model met een andere algemene indruk ervaren. De dominante kenmerken van de Tosca lounge - lage horizontale structuur, afgeronde gevlochten schaal, visuele eenheid tussen ligvlak en buitenstructuur en luxueuze rustige vormtaal - worden overgenomen.

143. Auteursrechtelijk neemt de La Mer sunlounger de creatieve combinatie van de Tosca lounge herkenbaar over. De verschillen in densiteit van het verticale vlechtwerk, hoofdsteun en afwerking blijven ondergeschikt aan de herkenbare overname van de beschermde vormcombinatie. De verklaring van 2019 vormt geen zelfstandige rechtsgrond voor deze inbreukvaststelling, maar bevestigt wel dat [REDACTED] reeds kennis had van de aanspraken van Tribù en dat herhalingsgevaar niet louter theoretisch is.

7.8.5. Mirante dining armchair tegenover Amanu dining chair

Amanu dining chair

Mirante dining armchair

144. De Mirante dining armchair wordt vergeleken met de Amanu dining chair. Modelrechtelijk vertoont Mirante dezelfde algemene vormtaal: een open frameconstructie, een geïntegreerd geweven zit- en rugvlak, een ritmische verhouding tussen frame en vlechtwerk en een lichte, hoogwaardige outdoor dining-uitstraling.

145. [REDACTED] wijzen vooral op het feit dat Mirante volgens hen niet geproduceerd, ingevoerd of verkocht werd en slechts tijdelijk online zichtbaar was. Dat argument raakt niet aan de visuele vergelijking. Een commerciële afbeelding kan, binnen de territoriale beperkingen van dit vonnis, een relevante

gebruikshandeling of minstens een dreigende inbreuk uitmaken. De vraag of productie of verkoop bewezen is, heeft vooral gevolgen voor de omvang van het bevel, niet voor de vraag of het afgebeelde meubel de beschermde totaalindruk overneemt.

146. In visueel opzicht nemen de overeenkomsten de overhand. De open architecturale frame-opbouw, de integratie van het geweven zit- en rugvlak en de verhouding tussen armleuningen, rug, zitting en onderstel keren herkenbaar terug. [REDACTED] wijzen geen voldoende markante vormverschillen aan die de algemene indruk wijzigen.

147. Auteursrechtelijk neemt Mirante de creatieve elementen van Amanu herkenbaar over. De overname betreft niet het algemene idee van een stoel met frame of vlechtwerk, maar de concrete combinatie van frame, geweven vlakken, ritme en proportie die hierboven als beschermbaar werd afgebakend. Minstens is sprake van een dreigende inbreuk die een beperkt en territoriaal begrensd stakingsbevel rechtvaardigt.

7.8.6. Penida armchair tegenover Suro armchair

Suro armchair

Penida armchair

148. De Penida armchair wordt vergeleken met de Suro armchair. Modelrechtelijk vertoont Penida dezelfde dominante vormtaal: een compacte, omhullende armstoelstructuur, gebogen rug- en armleuningen, geïntegreerd vlechtwerk en een luxueuze outdoor-uitstraling.

149. De dd. voorzitter stelt vast dat het onderstel van de Penida armchair zichtbaar verschilt van dat van de Suro armchair. Dat verschil moet in de vergelijking worden betrokken.

150. Dat verschil is evenwel niet doorslaggevend. Het onderstel is niet het element dat de algemene indruk van de Suro armchair domineert. De dominante indruk wordt voor de geïnformeerde gebruiker in hoofdzaak bepaald door de omhullende arm-rugstructuur, de gebogen en compacte kuipvorm, de visuele verhouding tussen rug, armleuningen en zitvlak, en de wijze waarop het vlechtwerk in die structuur is geïntegreerd.

151. De Penida armchair neemt deze dominante vormkenmerken over. Zij vertoont een vergelijkbare omhullende armstoelstructuur, een vergelijkbare gebogen rug- en armleuning, een compacte luxueuze outdoor-uitstraling en een vergelijkbare integratie van vlechtwerk in de zit- en rugstructuur.

152. Het afwijkende onderstel wijzigt daarom de algemene indruk niet in die mate dat de geïnformeerde gebruiker een andere totaalindruk krijgt. Het gaat om een zichtbaar verschil, maar niet om een verschil dat de dominante vormtaal of de herkenbare totaalopbouw van de stoel doorbreekt.

153. De door [REDACTED] aangevoerde verschillen in afwerking, exacte kromming, materiaalnuance of detailuitvoering zijn niet voldoende markant om de algemene indruk te wijzigen. Zij laten de visuele kern van het model onaangetast: de gebogen en omhullende arm-rugstructuur, de gelaagde vormopbouw en de integratie van het vlechtwerk in een compacte armchair.

154. Auteursrechtelijk neemt Penida de creatieve combinatie van Suro herkenbaar over. Ook hier is niet vereist dat elk detail identiek is. Beslissend is dat de beschermde vormorganisatie terugkeert in het aangevochten meubel. Dat volgens [REDACTED] geen productie of verkoop is bewezen, sluit een dreigende inbreuk door commerciële afbeelding niet uit. Het verantwoordt wel dat het bevel beperkt en territoriaal begrensd blijft.

155. Ook auteursrechtelijk neemt het andere onderstel niet weg dat de creatieve elementen van de Suro armchair herkenbaar zijn overgenomen. De auteursrechtelijke bescherming wordt niet gesteund op het onderstel afzonderlijk, maar op de concrete combinatie van de omhullende arm-rugstructuur, de gelaagde vormtaal, de verhouding tussen zitvlak, rugpartij en armleuningen, en de integratie van het vlechtwerk. Die creatieve combinatie keert voor de geïnformeerde gebruiker herkenbaar terug in de Penida armchair.

7.9. Besluit over inbreuk

156. Uit de voorgaande vergelijking per model volgt dat [REDACTED] niet aantonen dat de door Tribù ingeroepen modelregistraties nietig zijn wegens gebrek aan eigen karakter.

157. Het door [REDACTED] aangehaalde vormgevingserfgoed toont wel aan dat bepaalde afzonderlijke elementen — zoals vlechtwerk, outdoor lounge-meubilair, afgeronde vormen, een open frame, armleuningen, rugleuningen of een bepaald type zit- of ligfunctie — op zichzelf niet monopolieerbaar zijn. Dat is evenwel niet het voorwerp van de bescherming waarop Tribù zich beroept.

158. De beschermingsomvang van de ingeroepen modellen wordt gedragen door de concrete totaalcombinatie van vormelementen zoals zij in elk model zichtbaar tot uitdrukking komt. [REDACTED] ontleden de modellen in afzonderlijke elementen, maar tonen niet aan dat de concrete combinatie van die elementen in het relevante vormgevingserfgoed reeds dezelfde algemene indruk wekte bij de geïnformeerde gebruiker.

159. De reconventionele vordering tot nietigverklaring van de ingeroepen modellen is daarom ongegrond.

160. De La Mer sofa, de La Mer plus sofa, de La Mer plus lounge armchair en de La Mer sunlounger nemen telkens de dominante vormkenmerken van de betrokken Tosca-modellen over. De door [REDACTED] aangevoerde verschillen inzake afmetingen, helling, poten, vlechtwerk, kussens, hoofdsteen of afwerking zijn in de vergelijking betrokken, maar wijzigen de algemene indruk niet. Zij blijven uitvoerings- of detailverschillen binnen dezelfde totaalopbouw.

161. Deze modellen wekken bij de geïnformeerde gebruiker geen andere algemene indruk dan de door Tribù ingeroepen modellen en maken bijgevolg modelrechtelijk inbreuk.

162. Ook de Mirante dining armchair en de Penida armchair nemen de dominante vormkenmerken van respectievelijk de Amanu dining chair en de Suro armchair over. Dat voor deze modellen geen effectieve productie, invoer, verkoop of levering in België is bewezen, verhindert niet dat hun commerciële afbeelding of presentatie een relevante gebruikshandeling, minstens een dreigende inbreuk, kan vormen. De verschillen waarop [REDACTED] wijzen, waaronder het afwijkende onderstel van de Penida armchair, zijn onvoldoende om de algemene indruk te wijzigen.

163. De modelrechtelijke inbreuk, minstens de dreigende modelrechtelijke inbreuk, is ook voor deze modellen aangetoond.

164. Auteursrechtelijk geldt dat de door Tribù ingeroepen meubelontwerpen voldoende concreet en zichtbaar uitdrukking geven aan vrije en creatieve keuzes. De bescherming wordt niet verleend aan stijlkenmerken, gebruiksfuncties, vlechtwerk, outdoor meubilair of afzonderlijke technische of banale elementen als zodanig, maar aan de concrete selectie, combinatie en schikking van vormelementen die in de Tosca-, Amanu- en Suro-ontwerpen zichtbaar tot uitdrukking komt.

165. ████████ tonen niet aan dat deze concrete creatieve combinaties uitsluitend technisch of functioneel bepaald zijn, noch dat zij als zodanig reeds tot het vormgevingserfgoed behoorden.

8. Geen bewezen Belgische verkoop: gevolgen

166. ████████ voeren aan dat geen effectieve verkoop, levering, invoer of productie in België is bewezen. De voorzitter aanvaardt dat geen voldoende bewijs voorligt van effectieve Belgische verkoop of levering van de litigieuze producten.

167. Dat betekent niet dat de vordering ongegrond is. De commerciële online afbeelding en presentatie van de aangevochten modellen, in de context van een professioneel assortiment en met mogelijkheid tot contact of offerte-informatie, volstaan om een dreigende inbreuk in België te doen aannemen binnen de territoriale grenzen van dit vonnis.

168. Het ontbreken van bewezen Belgische verkoop heeft wel gevolgen voor de omvang van de maatregelen. Er wordt Uniewijd verbod opgelegd en het informatiebevel wordt beperkt tot België.

9. Oneerlijke marktpraktijken en negatieve reflexwerking

169. Tribù beroept zich ook op oneerlijke marktpraktijken. ████████ voeren aan dat Tribù via het gemeen recht geen bescherming kan verkrijgen die zij niet via intellectuele-eigendomsrechten kan verkrijgen en beroepen zich op negatieve reflexwerking.

170. Aangezien de staking reeds wordt bevolen op grond van modelrecht en auteursrecht, is een autonome ruimere beoordeling op grond van oneerlijke marktpraktijken niet noodzakelijk. Voor zover Tribù met deze grondslag een

ruimer verbod zou beogen dan wat op grond van modelrecht en auteursrecht wordt toegekend, wordt dit afgewezen.

10. Omvang van het stakingsbevel

171. De voorzitter is internationaal bevoegd voor Belgische inbreuken of dreigende Belgische inbreuken. Voor de modelrechtelijke grondslag volgt deze territoriale beperking uit artikel 83, lid 2 van Verordening nr. 6/2002, thans de overeenstemmende bepaling van Verordening (EU) 2026/715, aangezien de bevoegdheid steunt op de plaats waar de inbreuk heeft plaatsgevonden of dreigt plaats te vinden en niet op de zetel of woonplaats van [REDACTED]

172. Voor de auteursrechtelijke grondslag geldt eveneens dat de bevoegdheid in deze zaak wordt aangenomen op basis van een Belgische schadeplaats of dreigende Belgische schadeplaats. De voorzitter wordt niet geadieerd als rechter van de plaats van de schadeverwekkende handeling voor alle lidstaten, noch op basis van de zetel van [REDACTED]. De auteursrechtelijke beoordeling en het auteursrechtelijke bevel worden daarom eveneens beperkt tot inbreuken of dreigende inbreuken in België of tot op België gerichte handelingen.

173. Het stakingsbevel wordt bijgevolg beperkt tot het afbeelden van de aangevochten meubels in een commerciële context gericht op België, het aanbieden ervan aan Belgische klanten of ondernemingen, het verkopen, leveren, invoeren of verdelen ervan in België, en het gebruiken van websites, digitale brochures, catalogi, offerteformulieren of commerciële communicatie voor zover deze op België zijn gericht of in België een dreigende modelrechtelijke of auteursrechtelijke inbreuk doen ontstaan.

174. Een algemeen Uniewijd verbod wordt niet toegekend. Technische aanpassingen aan een website of digitale catalogus kunnen feitelijk gevolgen hebben buiten België, maar slechts voor zover zij noodzakelijk en evenredig zijn om de Belgische inbreuk of dreigende Belgische inbreuk daadwerkelijk te doen ophouden. Binnen deze beperking is het stakingsbevel passend en niet disproportioneel.

11. Uitlooptermijn

175. [REDACTED] vragen een uitlooptermijn van drie maanden. Een uitlooptermijn mag geen impliciete toestemming vormen om inbreukmakende producten verder in België aan te bieden, te verkopen of te leveren. Een termijn van drie maanden is daarom niet gerechtvaardigd.

176. Wel is een korte uitvoeringstermijn passend voor technische aanpassingen aan websites, digitale catalogi, brochures of interne verkoopprocedures. De voorzitter kent een termijn van vijftien kalenderdagen na betekening toe voor technische aanpassingen, zonder dat [REDACTED] gedurende die termijn nieuwe Belgische aanbiedingen, verkopen of leveringen van de aangevochten modellen mogen verrichten.

12. Dwangsom

177. Een dwangsom is passend om de naleving van het stakingsbevel te verzekeren. [REDACTED] vragen de dwangsom te beperken tot 100 EUR per inbreuk met een maximum van 5.000 EUR.

178. Dat bedrag is onvoldoende afschrikkend gelet op de commerciële aard van de handelingen en de waarde van designmeubilair. De door Tribù gevorderde dwangsom moet evenwel worden gematigd gelet op de territoriale beperking tot België, het ontbreken van bewijs van effectieve Belgische verkopen en het feit dat bepaalde modellen volgens [REDACTED] reeds offline werden gehaald.

179. Een dwangsom van 2.000 EUR per afzonderlijke inbreuk, met een maximum van 200.000 EUR, is passend en evenredig.

13. Informatiebevel

180. Tribù vordert informatie over herkomst, productie, leveranciers, distributie en omvang van de inbreuken. Een informatiebevel kan passend zijn bij vastgestelde of dreigende intellectuele-eigendomsinbreuken, maar moet evenredig zijn en aansluiten bij de territoriale bevoegdheid van de voorzitter.

181. Aangezien de bevoegdheid beperkt is tot België, wordt het informatiebevel beperkt tot gegevens die betrekking hebben op België of noodzakelijk zijn om Belgische inbreuken te doen ophouden of herhaling te voorkomen.

182. [REDACTED] moeten binnen dertig kalenderdagen na betekening van dit vonnis schriftelijk en met redelijke bewijsstukken meedelen of de aangevochten modellen in België werden aangeboden, verkocht, geleverd, ingevoerd of verdeeld; de identiteit van Belgische klanten, professionele afnemers, tussenpersonen of distributeurs, voor zover die bestaan; de aantallen, data en bedragen van eventuele Belgische verkopen of leveringen; Belgische offerteaanvragen met betrekking tot de aangevochten modellen; en de maatregelen die werden genomen om verdere afbeelding, aanbieding of levering in België te voorkomen.

183. Voor zover Tribù meer vordert, wordt het informatiebevel afgewezen.

14. Zekerheidsstelling en forfaitaire schadevergoeding

184. ████████ vragen dat de voorlopige uitvoerbaarheid afhankelijk wordt gemaakt van een zekerheidsstelling van 50.000 EUR. Dit verzoek wordt afgewezen. De vordering van Tribù wordt gedeeltelijk gegrond verklaard en de maatregelen worden inhoudelijk en territoriaal beperkt. ████████ tonen niet concreet aan dat uitvoering van het beperkte stakingsbevel een bijzonder risico op onherstelbare schade veroorzaakt dat een zekerheidsstelling rechtvaardigt.

185. ████████ vragen ook dat het bedrag dat Tribù verschuldigd zou zijn indien de maatregelen later worden hervormd, vooraf forfaitair wordt bepaald op 50.000 EUR per maatregel. Ook dit verzoek wordt afgewezen. De voorzitter kan niet vooraf forfaitair schade begroten voor een hypothetische latere hervorming zonder concrete schadevaststelling en zonder debat over de omvang van die eventuele schade.

15. Tergend en roekeloos geding

186. ████████ vorderen een schadevergoeding wegens tergend en roekeloos geding. Deze tegenvordering is ongegrond.

187. Tribù beschikt over ingeschreven modelrechten en voert ernstige auteursrechtelijke aanspraken aan. De visuele vergelijking tussen de ingeroepen ontwerpen en de aangevochten meubels levert ernstige en verdedigbare inbreukargumenten op. De vordering wordt bovendien gedeeltelijk gegrond verklaard.

188. Dat bepaalde procedurele middelen van ████████ gedeeltelijk ernstig waren, onder meer over stuk 11, de territoriale beperking en de omvang van de maatregelen, maakt de vordering van Tribù niet tergend of roekeloos.

16. Kosten

189. ████████ worden grotendeels in het ongelijk gesteld op de kern van het geschil. Tribù wordt niet volledig gevolgd in de omvang van haar vorderingen, met name wat betreft de territoriale draagwijdte, de bewijskracht van stuk 11, het ruimere beroep op oneerlijke marktpraktijken, de omvang van het informatiebevel, de uitlooptermijn en de hoogte van de dwangsom.

190. Gelet op het overwegend gelijk van Tribù worden ████████ veroordeeld tot de kosten van het geding. De door ████████ gevorderde

maximale rechtsplegingsvergoeding per in het gelijk gestelde partij wordt afgewezen, nu zij niet als in het gelijk gestelde partijen kunnen worden beschouwd.

191. De rechtsplegingsvergoeding wordt begroot overeenkomstig het toepasselijke tarief, rekening houdend met het financieel belang, de complexiteit van de zaak en het gedeeltelijk wederzijds gelijk en ongelijk.

BESLISSING VAN DE RECHTBANK

192. De dd. voorzitter:

- Rechtdoende op tegenspraak;
- Voegt de zaken gekend onder de rolnummers A/25/02427 en A/25/0379 samen;
- Verklaart zich bevoegd om kennis te nemen van de vorderingen van Tribù inzake modelrecht en auteursrecht, uitsluitend voor zover deze betrekking hebben op beweerde inbreuken of dreigende inbreuken op Belgisch grondgebied of op België gerichte handelingen;
- Verklaart de vordering van Tribù ontvankelijk ten aanzien van [REDACTED] [REDACTED] ontvankelijk en gegrond in de volgende mate:
- Stelt vast dat [REDACTED] een reconventionele vordering instellen tot nietigverklaring van de door Tribù ingeroepen Uniemodellen;
- Stelt vast dat partijen niet aanvoeren dat bij het EUIPO reeds een eerdere vordering tot nietigverklaring van deze Uniemodellen aanhangig is;
- Stelt vast dat de dd. voorzitter op het ogenblik van de beraadslaging en de redactie van dit vonnis geen registermelding heeft aangetroffen waaruit blijkt dat vóór de huidige reconventionele vordering reeds een nietigheidsvordering met betrekking tot de betrokken Uniemodellen bij het EUIPO aanhangig was;

- Geeft de griffier opdracht om overeenkomstig artikel 123, lid 5 van Verordening (EU) 2026/715 betreffende Uniemodellen aan het EUIPO kennis te geven van de datum waarop de reconventionele vordering tot nietigverklaring van de ingeroepen Uniemodellen werd ingesteld, met vermelding van de betrokken modelregistraties en van de partijen in deze procedure;
- Stelt vast dat gelet op de redelijke termijnen van de rechtsbedeling gecombineerd met de lange vaststellingstermijnen deze kennisgeving *in casu* geen schorsing of aanhouding van de behandeling van de reconventionele vordering vereist, nu partijen geen eerdere EUIPO-nietigheidsprocedure aanvoeren en de dd. voorzitter evenmin een registermelding van een dergelijke eerdere procedure heeft vastgesteld en een uitstel van de zaak de behandeling ervan met minimum negen maanden zou verlengen;
- Verklaart de reconventionele vordering tot nietigverklaring van de ingeroepen modellen ontvankelijk maar ongegrond en wijst de vordering
- Wijst af de reconventionele vordering tot nietigverklaring van Uniemodellen nr. 002302323-0009, nr. 002302323-0010, nr. 002600676-0004 en nr. 008757421-0001;
- Wijst af de reconventionele vordering tot nietigverklaring van internationaal model nr. DM/230873, voor zover deze vordering betrekking heeft op de geldigheid ervan in de Europese Unie;
- Stelt vast dat het afbeelden, aanbieden, verkopen, leveren, invoeren of verdelen van de voormelde meubels in België of gericht op België, zonder toestemming van Tribù, een inbreuk vormt op de ingeroepen modelrechten en auteursrechten van Tribù;
- Beveelt [REDACTED] om deze inbreuken te staken en gestaakt te houden;
- Zegt voor recht dat dit stakingsbevel beperkt is tot België en betrekking heeft op het afbeelden, aanbieden, verkopen, leveren, invoeren of verdelen van de aangevochten meubels in België of gericht op Belgische klanten, ondernemingen of marktdeelnemers;
- Zegt voor recht dat dit bevel onder meer, maar niet uitsluitend, betrekking heeft op websites, digitale brochures, catalogi, offerteprocedures en commerciële communicatie voor zover deze op België zijn gericht of in België een dreigende inbreuk doen ontstaan;

· Zegt voor recht dat dit bevel geen algemeen wereldwijd of Uniewijd verbod inhoudt, behoudens voor zover technische aanpassingen buiten België noodzakelijk en evenredig zijn om de Belgische inbreuk of dreigende Belgische inbreuk daadwerkelijk te doen ophouden;

· Kent [REDACTED] een termijn van vijftien kalenderdagen na betekening van dit vonnis toe om noodzakelijke technische aanpassingen aan websites, digitale brochures, catalogi en interne verkoopprocedures door te voeren, zonder dat zij gedurende die termijn nieuwe Belgische aanbiedingen, verkopen of leveringen van de aangevochten modellen mogen verrichten;

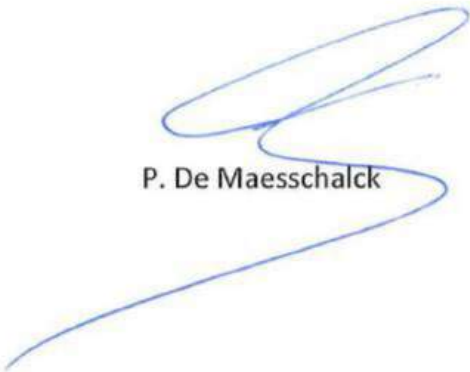
· Veroordeelt [REDACTED] tot betaling van een dwangsom van 2.000 EUR per afzonderlijke inbreuk op het stakingsbevel na het verstrijken van voormelde termijn, met een maximum van 200.000 EUR;

· Beveelt [REDACTED] om binnen dertig kalenderdagen na betekening van dit vonnis aan Tribù schriftelijk en met redelijke bewijsstukken mee te delen of de aangevochten modellen in België werden aangeboden, verkocht, geleverd, ingevoerd of verdeeld; de identiteit van Belgische klanten, professionele afnemers, tussenpersonen of distributeurs, voor zover die bestaan; de aantallen, data en bedragen van eventuele Belgische verkopen of leveringen; Belgische offerteaanvragen met betrekking tot de aangevochten modellen; en de maatregelen die werden genomen om verdere afbeelding, aanbieding of levering in België te voorkomen;

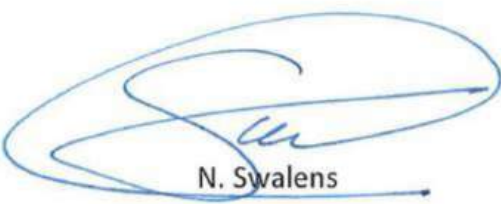
· Veroordeelt [REDACTED] hoofdelijk en ondeelbaar tot de kosten van het geding met name de dagvaardingskosten 1.663,18 EUR (in de zaak A/25/02427) en 1.908,33 EUR (in de zaak A/25/03798) en 10.000 euro rechtsplegingsvergoeding;

· Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande elk rechtsmiddel en zonder kantonnement, behoudens de wettelijke beperkingen.

Patrick De Maesschalck op de openbare zitting (bij toepassing van artikel 6, eerste lid van het Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden) van 22 JULI 2026

P. De Maesschalck

N. Swalens

